

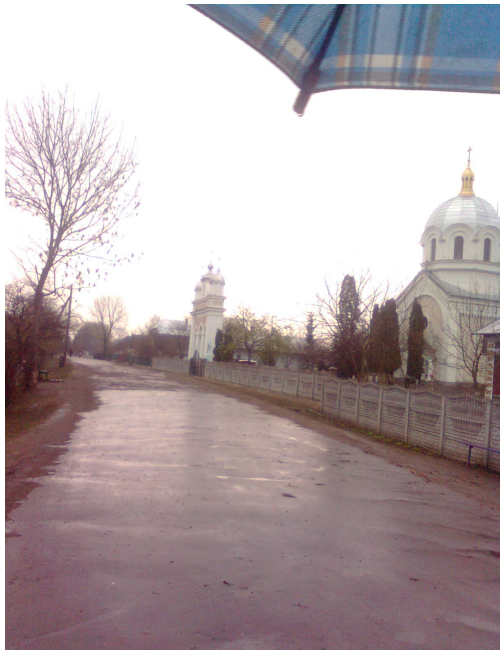
Рідне село

Моя батьківщина — Україна. Не любити цю землю і людей, що живуть на ній, — неможливо. Моє село — Перегноїв. Перші письмові згадки про село відносяться приблизно в часи татарської навали XV- XVI ст. Це один з найстаріших населених пунктів Львівщини. Воно розташоване на річці Перегноївці.

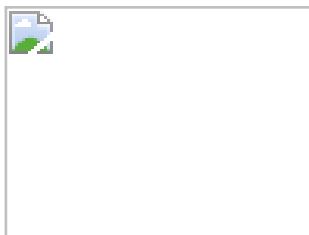
Назву села Прегноїв придумали самі жителі. Тому що вони жили в важкодоступних місцях, на березі великого озера, де все перегнивало. Найстаріша частина села — це Заріка. Вона розміщена на горбку над річкою Перегноївкою. Також у селі діяла дерев'яна церква, яка розвалилась під час бурі.

Люди в нашому селі були дуже побожні, тому ж відразу почали будувати **нову церкву**, яка стоїть досі сьогоднішнього часу. Будуючи цю церкву, наші жителі надіялися на ласки від Бога та заступництво Пресвятої Богородиці, тому наша церква називається "Введення в храм Пресвятої Богородиці". В усі часи

народ тянувся до науки. Тому і у нашому селі **школа**, де зараз працюють **досвідчені вчителі**, та навчаються учні, була заснована ще при Австро-Угорщині. Вона була розміщена неподалік від старенької церкви. Бібліотеки ще не було, лише священник міг мати кілька брошурок релігійного змісту. Першим просвітником села був послідовник ідей Шашкевича священник Степан Височанський. Від нього люди почули слова Україна, українці, українська. Він почав будувати Народний дім, в якому містилась і бібліотека. Люди і досі згадують його добрим словом. У часах відновлення української держави в 1918 по 1920 рр. священник був Міністром сільського господарства при Західноукраїнській Народній республіці. За що його поляки ненавиділи і переслідували. Наше село відоме ще тим, що в 1648 р. на його околиці стояло військо Богдана Хмельницького. Коли військо вступило в місто Глиняни, жителі села разом з жителями Глинян піднялись на повстання проти шляхти.

Після закінчення Другої Світової Війни почалося нове мирне життя. Всі сили були покладені для того, щоб село стало знову красивим. Тепер село Перегноїв живе новим українським життям. Відроджуються старі забуті традиції та проводяться різні свята. Так у школі недавно був створений **музей "Давня хата"**, що зачаровує своїм подихом старовини.

[Повернутись на головну](#)